

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8

Fylke: Hordaland.

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Modalen

Emne: Beil og Brøn.

Bygdelag: Eksingedalen

Oppskr. av: John Skatvål

Gard: Teasevål

(adresse): Teasevål

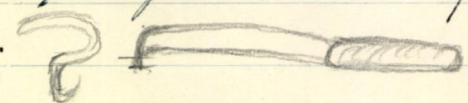
G.nr. 89 Br.nr. 1 og 8.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

L. iigi røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Beil hev fyrr vore mytta mykje som før i bygdi her. No er det mindre mytta. Me kallar det beil, ris eller snist.
2. Sa samla dette foret kallar me aa beila eller aa risa "brjola beil". Næron særskilt beilslende hev inkje vore i bruk i vour bygd.
3. Beili eller risb - tok me av vensurvedin, som me kjøpte heim i tunik med all snist og beil proa. No høgg dei snisten og risb av beil i skogin og let det leggje att der. Det er um vensuren dette gaar for seg.
4. Fyrr brukte me sigd og snist naar me beila i tunik. Kornsigden er ein kort, sterk beige tjaa proa kort skapt med bron i enden. Snidlen er ein skeid, sterk kniv med ein hase i eine ende og haandtak i den andre.
5. Beili er helst aak kyr, sau og geit. Dei four den best særskilt fyrr ikk maal med høg. Den prisvar matlos.

[Faint, illegible handwriting on lined paper]

Andelstid

6. Beili legg ein helst i skugge og
gjørne i eit smutte (smog) der tvo
kav møter saman med tpsi.
Go for leile "dropeslaget" paa hoal
kaki, og tuld seg daa mjukt og friskt.
Det gjeld um at ho inkje turkar upp
og verk hard.

Fyrst let dei nok geit og skundom
smale gaa ut og forsyna sig i
leitaraksen - men aldri kjeme.

7. Me hev høvert gjete Sangpredags-skikk
en, men den var i praksis noko
anna. Det er skrive um under
punkt 14 i emne nr 7. Kav.

22/12 47.

030